

Un candidat gens virginal

«Per això, trobe que en les circumstàncies actuals s'ha d'accedir a aquest lloc conflictiu i complicat, amb total virginitat, per evitar condicionaments traumatitzants», va dir, sense immutar-se, **Corbín**, en presentar en roda de premsa la seua candidatura a la presidència de la FVB, prèvia desqualificació dels restants candidats, definits com a «hambrones del sillón». La pretensió de Pepe Corbín d'aparèixer com un home sense cap classe d'hipoteques, com un home virginal, potser peca d'excessiva. Tot i el silenci de bona part de la premsa valenciana, pel que fa als aspectes més definitoris d'una biografia d'actiu militant ultra.

José María Corbín Navarrete, 34 anys, advocat, casat i pare de dues xiquetes. Adscrit des d'un primer moment als grups feixistes violents de la Facultat de Dret —mitjan dècada del 70—, s'incorpora als servicis jurídics de Fuerza Nueva només acabar la carrera. Des d'ací, en col·laboració amb **Carlos Verdú Sancho**, un altre conegut advocat ultra, assetja, durant la transició, tot periodista que informe sobre la pràctica del partit clerical-feixista formalment desaparegut. Especialment significativa va ser la seua participació en el rosari de juis per querella que patiren els periodistes del col·lectiu B. Pérez, de la revista *Valencia Semanal*.

És especialista en la defensa d'individus ultres amb problemes judicials per violència (v. gr., **Francisco Argente Meléndez**, condemnat per l'agressió a participants en la manifestació anti-OTAN de desembre del 81, copropietari de l'empresa de seguretat Hispania, S.L.), lletrat d'alguns patrons d'aquest ram. Fa uns mesos, va ser un dels impulsors, amb Carlos Verdú, i firmant, de la querella contra el *Teledèum* dels Joglars, que encara cueja.

Gràcies a un sogre influent, **José Barberà Armelles**, capítost de la premsa del Movimiento a València durant tota la dictadura i la transició, Corbín es va introduir en el periodis-

José María Corbín, destacat ultra local, és un dels candidats a ocupar la presidència de la Federació Valenciana de Futbol (FVB). Camuflant la seua adscripció política, s'hi presenta com un home independent, virginal.

C. G. Sorolla

tueixen les raons fonamentals de la meua presentació a aquestes eleccions».

La gent del futbol de la qual parla Corbín són: **Juan Cruz Sol**, ex-jugador internacional del València; **Antonio Calpe**, ex-jugador internacional del Levante i del Madrid; **Pepe Claramunt**, ex-jugador internacional del València; els àrbitres **Manuel Fandos** i **Lucas Carrión**; els entrenadors **Alvarito** i **Quique Hernández**; i els directius **Alfonso Rus**, **Enrique Esteve**,

Locals de la Federació Valenciana de Futbol.

me esportiu. Va exercir l'ofici a *Levante*, *Jornada*, *Hoja del Lunes*, l'agència EFE, *Marca*, i fins fa molt poc a Ràdio Color, petita xàrcia d'emissores que **Luis Sunyer** acaba de vendre per deficitària. Corbín esgrimeix aquest currículum quan explica les raons de la seua candidatura a la presidència de la FVB: «Després de catorze anys de treballar de crític esportiu, vaig decidir que havia arribat l'hora, i la possibilitat, amb el cessament de Monleón, de tractar de donar aquelles solucions que hi havia preconitzat com a periodista. Aquest fet, i el suport de gent del futbol, consti-

Valentín Pérez i **Armando Vila**. L'Olimpic de Xàtiva, l'històric club, ha estat el que ha avalat la candidatura de Corbín, tràmit imprescindible per presentar-s'hi.

Alfonso Rus, president de l'Olimpic, president de la federació comercial de Xàtiva, regidor d'AP a l'Ajuntament de la capital de la Costera («És l'última volta que m'hi presente, amb quatre anys de política ja n'he tingut prou. A més, a Alianza, em trobe incòmode; jo em considere un home més liberal»), amb fama, efectivament, de ser-ho, abans de marxar a Mèxic per tal d'assistir a les últimes

eliminatòries del Mundial comenta per a EL TEMPS el perquè del seu suport a la candidatura de Corbin.

«Pepe Corbin, el conec perquè era periodista esportiu. Ignore d'altres facetes de la seua vida. La nostra és una candidatura apolítica, només d'homes del futbol, i així ho ha remarcat ell. D'altra banda, va ser

¿Extrema dreta? Això no té res a veure amb el que estem parlant.»

Paco Roig, alcalde socialista de Tavernes Blanques, diputat provincial de València, «34 o 35 anys d'entrenador, sense parar ni una sola temporada», ens detalla el seu sorpresiu pas a cap d'una altra candidatura, i l'opinió sobre Corbin: «El nostre candidat

Al centre, J. M. Corbín: Massa hipoteques ideològiques per a un president de la FVF.

l'únic candidat que va venir a explicar-nos el seu programa, i a demanar-nos el nostre suport. Les altres candidatures, a més, estan massa marcades. Una, siga qui siga qui presenten, serà pur continuisme de la discutible gestió que durant catorze anys ha dut a terme el senyor Monleón. L'altra, el candidat, Paco Roig, és diputat provincial socialista. ¿Com lligaran caps un president valencià socialista i un president de la Federació Espanyola de Futbol que és militant d'AP? ¿Que si Corbin s'hi entendria millor? Home, supose, nosaltres som apolitics.»

Pepe Claramunt, mític jugador del València, ara propietari d'una tenda de mobles a Puçol, assegura, pel seu cantó: «Jo no he mirat la ideologia de Corbin, només he mirat el programa, i m'ha semblat que aportava idees noves i renovadores. El 22 de febrer, però, de juny, que vote el que vulga, però ell m'ha dit ser un home independent, disposat a canviar aquelles estructures arcaïques que mai no han fet res pel futbol valencià. L'altra candidatura és del PSOE, i de PSOE, ja n'hi ha prou manant. El futbol ha de ser dels futbolistes, de la gent de futbol. Amb aquesta condició vaig donar el meu suport públic a Corbin.

era José Ayora, que venia presentat pel S. D. Sueca. Pressions subterrànies fetes pel senyor Monleón —hi va enviar un home seu— van proposar que el club presentàs un altre candidat, Fernando Messeguer. La junta electoral va desestimar les dues candidatures, i, a última hora, per pressió dels meus companys, he hagut de passar jo a encapçalar la nostra candidatura.

A priori, nosaltres som els favorits, però d'ací al 14 de juliol encara poden passar moltes coses, ja que Monleón és un home que vol seguir manant. Sí, en la nostra candidatura hi ha més gent del PSOE, com també hi ha homes pràcticament d'AP, i Tamarit Falguera està molt a prop d'Unió Valenciana, és amic íntim de Vicente Blasco Ibáñez. Som gent ideològicament plural, vinculada des de fa molts anys al futbol valencià, i amb un programa elaborat i de futur. ¿Corbin? Sí, conec la seua ideologia. La Constitució l'empara en el seu dret a presentar-s'hi, però trobe que és trampós dir quina és la meua ideologia, per intentar desprestigiar-me, i amagar la ideologia de l'acusador. Jo no me n'he amagat mai, de les meues idees, però si ixe elegit vull ser el president de tots.»

Eleccions agitadaes al veinat

El pròxim 14 de juliol, a la seu de la FVF, avinguda Baró de Càrcer, 40, 1, —la redacció d'EL TEMPS és a la setena planta—, València, tindrà lloc l'elecció del nou president federatiu. Acabarà així la dilatada etapa, 16 anys, en què **Miguel Monleón** ha governat, amb mà de ferro, aquest important centre de poder. Alt executiu de Banco Comercial Translántico de València, germà del *showman* Joan Monleón, home vinculat a Pablo Porta i José Luis Roca, anterior i actual presidents de la Federació Espanyola de Futbol, afectat per la síndrome de Parkinson, Miguel Monleón és un directiu típic del futbol espanyol.

Profund coneixedor dels mecanismes federatius, ha aconseguit, fins els darrers moments, controlar o avortar tota classe d'oposició perillosa, i dominar totalment el futbol valencià. Sense anar més lluny, cal assenyalar que totes les directives del València C.F. —el club del seu cor— han estat conferides per ell. Fins i tot, els altres candidats —eliminat el seu home, Baltasar Alemany, en no ser elegit per a l'assemblea que triarà el nou president, perquè el pacte firmat amb Corbin no ha estat respectat per l'advocat ultra— continuen tement la capacitat de maniobra de Monleón, i anuncien que els possibles candidats, Vicente Munoz Castelló (A. D. Betis Florida, Alacant) i Laureano Benedito (Castelló), són homes de l'ex-president, que jugarà fort a guanyar. Com sempre.

Fins arribar a elegir els 120 membres d'aquesta assemblea decisòria i decisiva, s'ha seguit un procés electoral laberíntic i complicat, talment unes primàries americanes. Amb tot, el moment àlgic, fins ara, fou dilluns 9 de juny, dia de la constitució de l'assemblea. Abans, durant i després de l'acte, hi hagué fortes tensions, acusacions, amenaces, discussions, crits... En tot aquest rebombori tingué un paper molt destacat **Enrique Martínez**, ex-pintor de brotxa: «Jo no torne a pujar a una bastida en la meua vida», locutor esportiu d'Intervallencia Radio, col·laborador d'una revista d'espectacles que acaba d'eixir al mercat, *Valencia Exclusiva*. En el número 1, Martínez, un autèntic pes pesat, hi fa una apologia de Corbin; la mateixa que fa des del seu programa radiofònic, *Marathon Deportivo*, cada dia. Si el dia 14 de juliol Corbin és elegit president, aquest tàndem pot fer feredat en el futbol valencià. □